

De les Escoles de La Sagrera hem rebut aquests treballs relacionats amb el Nadal, que el Sr. Mestre ha seleccionat d'entre diversos realitzats pels seus alumnes. Els publiquem amb satisfacció, perquè els considerem molt interessants i perquè desitjariem que aquestes col·laboracions es convertissin en una secció habitual de la Revista. Esperem que així sigui.

El Nadal

Com cada any, es celebra el Nadal el dia 25 de desembre. Per a mi el Nadal és el dia més assenyalat de l'any, doncs s'ajunta tota la família per tal de commemorar el dia en que nasqué Nostre Senyor Jesucrist. A les ciutats es veuen llums pels carrers que formen estrelles, arcades i alegria. Els mesos de desembre i gener són els mesos més bonics, doncs en ells hi ha les festes més assenyalades. També em sembla que les misses i festes són, com diria jo, més alegres, doncs és el dia que hi acudeix més gent.

En aquestes dates es mengen torrons i xampany, el qual fa que aquestes festes siguin més agradables. Per Nadal no hi ha ningú que no vagi a adorar al Nen Jesús. Per les finestres de les cases es veuen els arbres, que arranjats amb boles de colors i llumenetes, fan semblar més bonic el lloc on estan col·locats. També algunes cases tenen posats naixements del Nen, que se'n diuen pessebres.

Pere Bellavista

Conte nadalenc

Era una vegada dos nens de 8 anys que no tenien pare, però la seva mare es va tornar a casar. Al cap de poc temps la mare va morir.

Un dia el seu pare els va enviar al bosc a buscar llenya. Els va dir:

—No torneu a casa fins que en tingueu un bon feix cada un.

Després de buscar i buscar, només havien trobat un feix molt petit.

Ja s'havia fet fosc i els nens no havien trobat el feix gros de llenya que els havia manat fer el seu pare. Quan ja estaven a la sortida del bosc,

FESTES

Estem en plenes festes de Nadal; no cal pas que ho diguem perquè prou que tot el que ens envolta s'esforça per recordar-nos-ho: els carrers, els molts arbres il·luminats, la televisió, les botigues, tot vol donar-nos un Nadal ple. Però..., de què?

De Déu amb nosaltres?

Jo crec que no. Vol donar-nos regals, menjars suculents, i que no faltin ni torrons ni xampany.

Sí, tot això seria bonic si en el nostre món tot marxés bé, però... No intentarem amb el nostre afany de felicitat, d'estómacs plens, de falsa alegria, esborrar la gran melangia del nostre món atabalat? Ara que dic això, em ve a la memòria un petit fragment del «Poema de Nadal», de Josep M.ª de Sagarra, que diu precisament així:

*Avui el llavi cansat
vol extrafer l'alegria;
homes de bona voluntat,
avui la llengua impia
sembla com que demani caritat
per esborrar la gran malenconia
del nostre món atabalat.
Del nostre món de crits i arpelles,
de mandrejar encomanadís,
del nostre món cansat i gris,
de miserables coses velles
emmascarades de vernís,
del nostre món tan lluny de les
[estrelles!]*

I és llavors precisament, amb aquesta visió del nostre món d'avui, quan hauríem d'intentar tenir el front lliure de mal els ulls plens d'alegria, per veure l'astre virginal per veure l'àngel que anuncia tot el misteri del nostre Nadal.

M. Padró

varen veure uns pastorets que prenien el camí cap a Betlem.

—Cap on aneu?, va preguntar un dels nens.

—No ho sabem, anem seguint aquella estrella.

Podem venir amb vosaltres?, varen preguntar els nens.

—És clar que sí, respongué un pastor.

Varen anar caminant sense descansar. Es varen adonar que l'estrella s'havia parat davant d'un portal, en el qual hi havia una mula, un bou, un senyor i una senyora amb un nen petit als braços.

—Qui són?, preguntaren els nens.

—El Nen és el Rei dels Cels, la senyora és la Verge, i el senyor Sant

Visca Nadal!

Un altre Nadal se'ns ha presentat en la nostra vida portant com sempre sentors de virtut. «Pau i amor, humilitat i tendresa» són lliçons que ens ensenya a practicar des de l'establia aquest Diví Infant nascut fa quasi dos mil anys.

Els àngels missatgers de la bona nova, l'anunciaren amb càntics de joia als pastors i aquests amb humilitat i fe encesa ho deixaren tot i l'adoraren profundament veient en Ell el príncep de la pau.

Aquest és el fet històric de la nit de Nadal que la humanitat ha anat commemorant en el transcurs del temps fins als nostres dies.

Nit d'amor i de llum, nit de meravella, de cants i d'alegria esclatant! Seguint l'exemple d'aquells senzills pastors sortim altra volta a l'encontre del Diví Nadó per adorar-lo i fer-li entrega dels afectes més íntims del nostre cor.

Celebrem-lo tots amb senzillesa d'infants i joia intensa. Rememorem-lo a l'escalf de la llar i tots conjuntament desgranem les cançons davant del pessebre bo i delectant-nos amb les neules, torrons i vi blanc o xampany!

Cantem-les, sí, les nostres cançons! Les tradicionals com la del «noi de la mare» o bé les de la nova era... És igual! Totes elles són plenes d'humanitat i tendresa i estimulen els nostres bons propòsits d'amor, de perdó i de pau.

No volguem celebrar un Nadal sense Jesús. Malgrat de tenir tot el restant faltaria l'Autor de la diada i sense Ell no existiria ni seria Nadal.

Però si el portem en el nostre cor reviuem feliços i contents aquesta festa encara que estiguem mancats de béns materials puix sols Ell és capaç d'omplir de joia i benaurança el nostre esperit.

Nadal, Nadal,
que ens portes alegria
Nadal, Nadal,
oidà si fos tot l'any!

M. Travessa

Josep, respongué un altre pastor.

Tots els pastors i ells s'agenollaren davant d'Ell i tots els deixaren algun present.

—Senyora, nosaltres només li podem oferir aquests petit feix de llenya, digueren els nens.

En acabar de dir això, varen besar al Rei dels Cels, i després se'n varen anar a recórrer el món amb els pastors.

M.ª Rosa Ciurans

